

Copilăria

**Aș vrea să fiu mereu copil,
Să mă-nvârtesc fără sfială,
Să văd bujorii în April
Trezindu-se din amorțeală,**

**Și-n iarba umedă covor
S-alerg desculță pe afară,
Legat de coada unui nor
Să văd bondarul gras cum zboară,**

**Să simt parfum de flori de tei
Și mâna mamei peste frunte,
Sărutul cald, iubirea ei,
Destinul încercând să-nfrunte,**

**S-aud pe tata povestind
Cum alerga copil pe-afară,
Cu drag în brațe să-l cuprind
Și cerul mai frumos să-mi pară,**

**Și zmeul să îl trag de sfori,
Să sar cât vreau peste băltoace,
Cunună să îmi fac din flori,
Și-ntr-una eu să cânt, că-mi place,**

**Să prind o gărgăriță-n zbor
Și să o urc pe degetele,
S-ascult cum cântă într-un cor
În geamul casei, turturele,**

**Și să mă sui de vreau în dud
Când stau vacanțele la țară,
Și-n gărlă-atunci să mă cufund
Cu ochii-nchiși în plină vară,**

**Să văd bunica împletind
Pentru nepoate mândre șaluri,
S-aud copiii chiuind
Cu piatra-n apă cum fac valuri,**

**Și îndrăgitul meu bunic
Pe prispă blând să mă alinte,
Și-n mâini să vină c-un ibric
Să-mi toarne laptele fierbinte,**

**Să suflu flori de pădăii
Și să pocnesc în mâini zorele,
Și struguri copti și mari din vii
Să-i strâng în coșuri de nuiete,**

**Să nu mă fac vreodată mare,
Să fiu fetița din oglindă!
Copilăria, dalbă floare,
Cu-al ei parfum să mă cuprindă!**

de Lidia Batali

Afecțiunea părintească

Lipsa de afectivitate este cea mai mare problemă a omului modern și, mai ales, a copiilor.

Mulți dintre noi ne gândim să muncim pentru a asigura cumva viitorul copiilor noștri. Pentru aceasta adeseori alegem să plecăm în străinătate sau departe de familie. Plecăm tocmai pentru a reuși să ne întreținem familia și a ne face copiii fericiți. Ne sacrificăm... dar știm oare ce rămâne în urma noastră?

Din datele Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului, 80.000 de copii din România au cel puțin un părinte plecat la muncă în străinătate. Părinții se zbat ca să le asigure copiilor un viitor, dar oare ce viitor au acei copii care cresc lipsiți de afectivitatea părinților?

Iată câteva dintre consecințele care rezultă în urma despărțirii temporare a membrilor familiei sau ... a divorțului:

- copilul se simte abandonat, dorul de părinți îl face să se însingureze, să se izoleze, în unele cazuri chiar se îmbolnăvește;
- în multe cazuri copilul devine depresiv;
- devine irascibil, convins fiind că i s-a făcut o mare nedreptate;
- își neglijează pregătirea pentru școală;
- petrece mult timp pe internet cu jocuri, chat sau site-uri neadecvate vârstei;
- simte nevoia să le arate colegilor că nu este inferior și încearcă să etapeze prin gesturi rebele, chiar antisociale, mai ales dacă părinții îi trimit bani;
- frustrarea produsă de lipsa de afectivitate conduce la apariția unui comportament agresiv sau sexual nepotrivit vârstei;
- copilul poate intra în anturaje negative;
- crește riscul consumului de droguri și alcool;
- lipsa afectivității parentale poate avea consecințe pe termen lung, influențând major dezvoltarea fizică și psihică a copilului.

De ce a ajuns atât de greu să înțelegem câtă nevoie au copiii de noi și noi de ei pentru a fi cu toții fericiți? Nu a sosit oare vremea să renunțăm la mode și la televizor, la bani, cariere și internet, la tot ceea ce ne înstrăinează unii de ceilalți, pentru a ne asigura cu adevărat viitorul, al nostru și al copiilor noștri?

Înainte de a lua decizia să muncești în străinătate sau departe de familie, gândește-te mai mult la consecințe! Nu de jucării, nu de haine frumoase, nu de mâncare și de medicamente au nevoie copiii noștri, ci, în primul rând, de dragostea părinților lor. Înainte de toate, copiii noștri au nevoie să le stăm alături. Ei tânjesc după afecțiunea și îmbrățișarea noastră. Au nevoie de sfat, de încurajare și de sprijin emoțional în tot ceea ce fac.

*Text realizat de un colectiv de medici, psihologi și sociologi,
colaboratori ai revistei Familia Ortodoxă*